

FAMÍLIA BARCELÓ

Molt més que platges i hotels

Gabriel i Sebastià Barceló, el primer retirat ja fa tres anys de la gestió directa dels negocis familiars, i el segon, actual president del grup Barceló, són els puntals d'una de les primeres companyies turístiques del país que no para de créixer. La seva última operació important així ho demostra: el grup turístic mallorquí ha adquirit fa poc el 10% d'Air Europa, la segona línia aèria espanyola, per 1.900 milions de pessetes. Amb aquesta compra, el grup Barceló no solament ofereix als viatgers allotjament als seus hotels, 42 establiments repartits per la geografia de l'estat espanyol i de Llatinoamèrica, sinó que ara, amb la seva participació a Air Europa, també els transporta. Els Barceló, igual que la resta de les grans empreses del sector, han vist com el mercat turístic espanyol s'anava saturant progressivament; prova n'és la moratòria aprovada fa pocs mesos a les Illes sobre la construcció de places hoteleres. La inversió fora de les nostres fronteres ha estat la resposta a aquest problema i ha portat a la internacionalització del grup, que té una presència destacable a Llatinoamèrica. Diversificació és la paraula clau d'aquest grup hoteler que ha fet negoci en àmbits com els transports (amb una empresa d'autobusos per a excursions a Mallorca, una línia aèria de vols xàrter a la República

ARXIU

Gabriel Barceló. Està retirat des de fa tres anys d'un negoci cada vegada més diversificat i internacional.

Dominicana, una naviliera a Costa Rica), les agències de viatges (Turavia i Viatges Barceló), la construcció, la telefonia mòbil, l'electrònica i els mitjans de comunicació. Tot un imperi que factura gairebé 80.000 milions de pessetes l'any i que estudia la sortida a borsa per cobrir les necessitats de finançament a què una empresa familiar com aquesta haurà d'encarar-se en un mercat cada cop més globalitzat. **B. A.**

ABEL MATUTES JUAN

Una influència plena de coincidències

És una de les fortunes històriques de la illa d'Eivissa, que l'ha vist convertir-se en un poderós empresari i escalar els esglaons del poder polític un a un: de primer, alcalde d'Eivissa, després senador, diputat del PP, comissari europeu, europarlamentari i actualment ministre d'Afers Estrangers. La seva carrera política ha mantingut Matutes formalment vint anys allunyat de la direcció del seu grup empresarial. Al principi va tenir el suport de la família, propietària de la Banca Matutes, però el jove Abel va construir el seu propi imperi basat en activitats econòmiques tan importants en una illa com els transports i l'aigua. Amo i senyor d'Eivissa, la fortuna de Matutes s'estima en més de 30.000 milions de pessetes, fruit de negocis ben diversos: des de piscifactories a Cadis a constructores i promotores i subministrament d'aigua, passant per navilieres (Umafisa, Pitra), agències de viatges, hotels i inversions bancàries a Itàlia. Aquestes inversions han variat últimament, perquè la Caixa d'Estalvis del Mediterrani (CAM) ha comprat la participació de la família Matutes en la filial espanyola del Banco Sanpaolo di Torino per 1.241 milions de pessetes. Un altre esdeveniment que ha portat Matutes a les primeres pàgines dels diaris és el viat-

ARXIU / RICARD CUGAT

Abel Matutes. La seva fortuna s'estima en més de 30.000 milions de pessetes.

ge que va fer a l'ex-colònia portuguesa de Cabo Verde en visita oficial, en la qual va coincidir amb una delegació de l'empresa hotelera de la seva família, Doliga, que l'ha obligat a comparèixer davant el Congrés per desmentir el possible tràfic d'influències. Però les males llengües no han pogut evitar que Matutes tingui una avinguda a Eivissa amb el seu nom, tot i els escàndols urbanístics pels quals és recordat a la seva ciutat natal. **B. A.**